

DIRECCIÓ Y ADMINISTRACIÓ: Cadena de Cort, núm. 11.—PALMA.

No vulgau judicar

Y NO SEREU JUDICATS

ENTRANT Jesús dins una barca, s'en torná á la ciutat de sa residencia; y allá li presentaren un baldat que jahia dins sa llitera; y Jesús quant ve sa fê li va dir: Ten confiança, fill meu, tots los teus pecats están perdonats.

Y cèrts Escribes digueren per ells mateixos: Aquest blasfema. Però, Jesús, adivinant los seus pensaments, digué: «¿Perquê pensau mal en los vostros cors? ¿Quê es més bò de dir: Se te perdonan les teues faltes, ó dir: Alsat y camina? Donchs, pera que sapigueu que el Fill de l' homo, té demunt la terra potestat per perdonar pecats, ¡al-sa 't! va dir á n' aquell paralítich; agafa sa teua llitera, y veste 'n á cateua.» Y s' aixecá y ja li va havê estret.

(Fins aquí Sant Mateu.)

* * *

Y ara demanam als qui *pensan y judican* mal ab lo seu cor: els homos cual conducta critica y comdamnau judicant no sols de ses paraules y actes, sinó també de ses intencions, ¿son dependents vostros? ¿Teniu cap autoritat ni dret damunt ells? Per ventura ¿heu de dar conte del actes de la seua vida ó heu de respondre d' ells davant Deu? Si així fos, bé está que judiqueu, y, en tal cas, procureu ferho amb esperit de caritat, y no amb mals modos, omplintlos de dieteris y moguent escandol; prudencia abans de tot.

Però, voltros mateixos regoneixeu que no hi ha res de tot això, y que ses persones de qui formau judici tan poch favorable no están sotmeses á sa vostra direcció, ni estau encarregats d' elles, y, per lo tant, no 'n sou responsables ni davant Deu ni davant els homos. A les hores, ¿Per qué vos entremeteu en les seues coses? Deixaules fé á conte de son jutge natural y competent, y respectau en los vostros germans, el dret que tenen de no ser judicats més que p' els seus superiors y sobre tot, per Deu.

Obrant d' altra manera, vos feys criminals; pues si els vostros germans obran bé y los judica malament, cometeu injusticia contra Deu

perque li usurpau ses atribucions. (Aquest comentari es de Mr. Bourdaloue.)

* * *

A tu t' ho dig ma fia; enten-me nora.

¡Y que n' hi ha de bisbets avuy en día, que pretenen tenir autoritat competent per excomunicar!

¡Y que son de molts els plens de mal d' uys, que volen treure á xepetades ses busques dels uys dels seus colegues!

Valga que un dia tots compareixerem devant l' únich Jutge de cual sentencies no hi ha que temer equivocacions ni balances mal pejellades.

No vulguem judicar y no serém judicats.

MOSSEN LLUCH.

¿TENDREM AYGO? (*)

III

Si dins Palma cada estiu n' hi entrás tan poca com enguany, però á primer de Juriol hi entrás á regir un Ajuntament tayat de lluna, fumigant la Sala per treurerli el morbo polítich; y els majorals de la ciutat se preocupassin exclusivament de lo que pertany al bé y utilitat del comú, tendríam aygo per apagar la set del vecindari y per satisfer les necessitats higièniques de aquesta malanada població. (a)

Anam á veure si, durant els tres mesos d' estiu, que, segons els nostros contes, sols entran efectius 15 litros d' aygo diaris per cada una de les 50 mil persones que, contant per llarg, romanen dins Palma, sería possible doblar aquesta cantitat, sens que costás cap doblé al nostro atrassat Ajuntament.

Dels *datos* inscrits en los nostros I y II articles, resulta que el *minimun* d' aygo que, (contant 64 hores setmanals) entra dins Palma vé á ser de 750 metros cúbich, cada 24 hores.

Que de les cistèrnes públiques, els vehins, que

(*) Vide els números 187 y 191.

(a) Però, aquí, lluny de favorirse l' augment dels deposits particulars está vigent una *Tarifa* d' arbitris sobre noves construccions, á tenor de la cual, qui vol construir una cisterna dins caseua y omplirla de s' aygo de la Font de la Vila, ha de satisfer de 14 á 20 pessetes, més un tant per metro lineal de canonada. ¡Valga que, qui vulga y puga omplirla d' aygo de ses teulades, no paga res!

non tenen á ca-seua, en consumeixen 330, quedantne 420, per servir el consum de les particulars, etc.

Per entrarne altres 750 metros durant els 90 dies dels tres mesos més sechs, n' hauríam mester 67.500 metros cúbichs; diguem 70 mil.

Manca demostrar com se podrien haver. En-rahonamhó.

Primerament. Dam per fet que els Sindicats de regants de les Fonts de la Vila y d' En Baster, *regalarían* á Palma, ses aygos que durant l' ivèrn tiran per sobrants al torrent y que nigú aprofita. Un any amb s' altre, creim que passen de 200 mil metros cúbichs!

En segon lloch, es segur que no mancaria una *Empresa* (b) constructora dels depòsits necessaris per contenir dits 70 mil metros cúbichs d' aygo *si l' Ajuntament los hi deixás conduir, distribuir y vendre*, á grifó, als vehins de Palma que volguessin utilitzar aquest servici.

S' entén que dita aygo seria filtrada, y per tant, neta del polsim y herbey que dú l' aygo que mos arriba per la siquia de la Ciutat; de manera que les canonades no s' enturarian ni de molt tant sovint com s' enturan les instalades.

També se suposa que dita Empresa podria *comprar aygo* de la Font de la Vila, de la d' en Baster, (c) y de calsevol altra manantial que se aflorás. (d)

Y ara fassem números:

Durant tres mesos d' hivèrn l' Empresa rebría y vendria l' aygo sobrant de dites fonts, y deixaria plens sos depòsits per s' estiu vinent, de modo que disposaria al manco, de 140 mil metros cúbichs, venals á rahó de 40 céntims de pesseta, produhintli 56 mil pessetes, que suposan, en brut, els interessos de 160 mil duros, al 7 p°/o.

Per la cabuda de 70 mil metros d' aygo s' haurían de construir set depòsits, enfonsats dins el terré y cuberts de volta, sobre áreas de 20x100 metros=2.000 metros quadrats ab 5'00 metros de altura baix les bòvedes, (ja hi contam els gruixos de parets y pilars). Més; uns tres kilometros de canonada de ferro, fins á Palma.

¿Bastarian 160 mil duros per realisar aquestes obres? Creim que sí.

Y, dins Palma ¿No hi hauria consumidors que, per tenir aygo á grifó, los pagarian á 0'40 pesetes? Creim que sí.

Y, aquesta solució, tan descansada y gratis p' el nostre Ajuntament, no l' treuria d' apuros, fins y tant el vertader axamplament de Palma (e) ecsiguesca una gran conducció d' aygos com tots desitjam? Creim que sí.

Y dits depòsits y ses canonades, quant arribás el día de poder surtirmos d' aygo, á rahó de 100 litres per habitant, ¿no s' aprofitarian? Creim que sí.

Pot ser que el silenci deix sens eco les nostres indicacions. No hi fá res. Més prest ó més tard, cualcú s' en aprofitará; nos ho ha ensenyat l' experiència. Y com no pretenim gloria ni privilegis d' invenció. Deixem corre el temps.—B. FERRÁ.

(b) Hauria de ser *El Crèdit Balear*, ó *El Foment*, ó les dues societats unides. Ja que ab *emprèstits* del nostre Ajuntament no hi ha que contarhi.

(c) Aquesta passa per demunt s' altra, dins Son Ripollet.

(d) El termes de Palma y d' Establiments encara no están del tot explorats.

(e) Que, de fet ja s' ha comensat, però sens orde ni relació ab la ciutat antiga. Aquest será l' producte més permanent é ignominios de la vil política que desbaratá els rabays seriament empresos p' els senyors Enginyers Estada y Garau.

AL SANTO ANGEL DE LA GUARDA

Custodio fiel del alma
Que en tempestad y en calma
Por el mar de la vida proceloso
La guías, cual experto
Piloto lleva al puerto
La fragil nave sortéando el Noto

Tus alas desplegadas,
De plumas arrancadas
Al albo cisne que la nieve emula,
Con placida armonía
Batiéndolas un día
Arrullo fueron de mi blanda cuna.

Y allá en mi tierna infancia
Con maternal constancia
Y en dulce prueba de tu afan prolijo,
Tu sombra protectora
Me cobijó á toda hora
¡Siempre velastes, de mi bien solícito!

Del joven buen amigo
Cariñoso conmigo
Las dichas compartistes y las penas;
Y para mí tu manto
Fué siempre escudo santo
Y en la alegre victoria mi señora.

El ánima anhelante
En tí mira constante
De la esperanza el iris refulgente,
Tú vas hasta el Ocaso
Guiando nuestro paso
Aunque las canas nuestra frente hielen.

Custodio fiel del alma
Que en tempestad y en calma
Por el mar de la vida proceloso
La guías, cual experto
Piloto lleva al puerto
La fragil nave sortéando el Noto

Las notas que á mi lira
Tu tierno amor inspira
De eterna gratitud el canto sean,
Y la Salem gloriosa
Mi alma al fin, dichosa
Conduce, de tu gloria compañera.

J. M.ª Tous y MAROTO.

NOTICIES HISTÓRIQUES

Any 1684.—Día 7 d' Octubre tengué lloch á Amèrica el triunfo gloriós del V. P. Ignaci Fiol natural de Palma y relligiós de la Companyia de Jesús, el cual després d' haver erigit en la seua patria, l' any 1677, l' hospici nomenat de la *Misericordia*, per alberg de pobres, passá á Nova Granada per anunciá el Reine de Deu als gentils, y com á les seues paraules acompanyaven les obres d' un vertader ministre de l' Evangeli, produiren fruit abundantíssim; envejós de lo cual alsá contr' ell l' infern una gran persecució, que acabá ab la seua vida, la cual doná gustós per la fè de Cristo.

SANTS Y FESTES

DE LA PRESENT SETMANA

- Día 8. Dilluns.—S. Simeon el vell.
Día 9. Dimars.—S. Dionís Areopagita bisbe y mr.
Día 10. Dimecres.—S. Francesch de Borja conf.
Día 11. Dijous.—S. Nicassi bisbe y mr.
Día 12. Divenres.—Nostra Senyora del Pilar de Zaragoza.
Día 13. Dissapte.—S. Daniel mr.
Día 14. Diumenge.—✠ S. Calixto I papa y mr.

VISITES

Cuadret pres d' es natural, enmitg des carré

—Bon dia tengan!

—Holal! bon dia tenga.—Que tal D. *Simplici*? ell no hi ha qui 'l veja; 'ribarem que no mos coneixarem!

—S' altre dia pensava venirles á veure, en sortiran un parey d' *enredos* y ja no pogué esser; ja ho veuen, sempre tench anar esclata có... y qu' están bones?

—Si senyó, gracies (á Deu); vosté molt bé pareix, y á ca seua?

—També anam passant per ara; *dispensin* que jo fris, ja darán memories á n' es seu senyó.

—Gracies, s' *apreciará*: y quant vé ab sa senyora per casa á passar un *rato*?

—Un dia que caigue be...

—Venga demá vespre y vorá D. Pep.

—Idò sí: demá vespre vendrem perque no *diguen*; vaja, heu passin bé; bon dia tenguen.

—Bon dia tenga, y demá l' esperam; memories á sa senyora.

—Gracies, igualment, 'dia tengan.

Donya *Maycall*, ab sa fiya majó na *Miremynontochs* y en Toniet es seu petit s' en venen de missa ab devocionaris y grans rosaris en ma, aprofitant totes ses escomeses perque j' han acabat ses feynes y no los ve á un *rato*, y així es que pegan sua á n' es primé que consent á ser sa *victima*. Donya *Maycalla* Mata-ratos es dona de caseua y amiga d' esmolarse sa *garrova* be y *honestament* y sensa *marmulá* de ningú, (segons diu), ab unes mans que te per *toyá sayos* que ni fetes aposta, y llavó uns uys per repará de molt enfora tots es més petits defectes dels altres. Ses fiyes, procuran assemblá á sa mare.

L' ondemá de s' *encuentro*, D. *Simplici* y sa seua senyora, per cumplí sa paraula dada, prenen ets atapins de cap á ca D. Pep de *Mataratos*. Tocan y los surt sa criada dientlos que feya una estona qu' eran sortits tots á passetjá. (!)

Passaren un parey de setmanes y vengué un dia que D. *Simplici* tengué que *rebre* sa visita inoportuna de les emperifollades senyores qu' enrahonaren més d' una hora escusantse de la *feta*, cual visita caigué tan bé com una busca dins un uy, apesar de tots els *cumplir-mintiendo*s de: *ara ja s' en van? ca, no senyora, no mos incomodan gens; mos honran ab tan bones visites etc.*; á la fi s' en anaren despedintse ab un: *altre dia serém més llarchs*, que se tremolar á D. *Simplici*, y quedant en qu' aquest y sa seua senyora anirían á veurerlos á ca-d' elles.

A la fi D. *Simplici* y sa seua pertexen a ca D. Pep son amich per torná sa visita. Hey trobaren un altre amich seu y *familiá* de la casa, y després des *saludos* y... demés de *rúbrica*, es temps y sa caló pagá el *pato*, com sempre, per entrá ab olivetes, sol succehi; llavó comensaren á *rebre* alguns prohismes y després d' haver cantat sa fiya majó (que heu fa molt bé quant calla) acompanyada de guiterra per sa petita (ara sa guiterra es s' *instrument favorito* de ses senyoretas), s' amich qu' hey trobaren se despedí; y encara no era á n' es portal quant comensaren á criticarli lo que poch abans y devant li aplaudían y á posarló en ridícul y sensa repará que D. *Simplici* era íntim seu, y...

Aquest, ab aquestes *vistos y oídas* comensá estar mal aplé y pretextant feynes precisas cuydá á fer amples, pero no pogué, a *pesar de los pesares*, perqu' antes hagué de *tocar algo* á n' es piano fort y no 't mogues per no ser descortés y desatent.—Encara no més havia *preludiat algo*, donya *Maycalla* ja les tenia ab sa de D. *Simplici*, no dexant reposá á na *sensa os*. Ell alsá ets uys y veu pes miray ses senyoretas de darrera, riguent, fent escolts xep-á-xep y senyalantlo á ell ab so dit; s' atura, mira es rellotge, s' axeca rabent, diu que á tal hora ha de ser á tal banda, ses de casa diuen qu' axó ha estat massa curt y que los esperen un altre dia. Elles se besan, tots se despedeixan entre els *cumplidos*, fins que son á n' es portal y... encara no han acabat de baixá quant D. *Simplici* ja sent, es *tay* de ses *estisores*, y com seguexen *armolant* sa *garrova* sobre si ella du... si pareix... si ell es un tal... si sembla un... etc. Mentres don *Simplici* pensa en sí mateix [pobre pellet meu! ara mos toca á noltros, diu á sa dona, fugint depressa: *poques d' aquestes y be ab Deu*.

S. ELVIRO MAS.

FOLKLORE MALLORQUÍ

CANSONS AMOROSAS

15.—Una vida, dues vides,
¿Cuantes vides teniu vos?

Vos teniu la meua vida
y la vida de tots dos.

16.—Per estar al teu costat
se necessitan tres coses:

paraules de mel-rosat,
boca de sucresponjat,
saliva d' aygo de roses.

17.—Si t' en vas á confessar,
¿que no hu dius á n' el confés,

Senyor Vicari jo engreix
de veure un fadri penar?

18.—Si á fora vos n' anau,
mon bé estimat, adió;

y si feys altres amós,
valdement sian millós,

pensau en ses que deixau.

19.—Molts diuen que l' amor mata

y jo dich que no es així
perque si l' amor matás

ja m' hauria mort á mi.

20.—Sabs que es de mala s' amó,
y s' amó sabs que es de mala!

En 'vé de pujá s' escala
se tira á cada escaló.

21.—No mudaré Catalina

s' amor que he posada en vos,

fins que sa terra des cócs
haja tornada farina.

22.—Ses olives que cohiu
quant tocan en vostres mans,

en perles y y diamants,
tot d' una les convertiu.

23.—Ja dirás á lo meu bé,
(que n' es á fora Mallorca)

que d' anarhí estig resolta,
vestida de mariné.

24.—De rallá amb vos vaig enrera,
ramellet, y no sé com;

deis bona nit á tothom

y á mi 'm passau per darrera.

25.—Quant me veus tancas sa porta,
per donarme més tristó;

deixa ubert es finestró,

que mon cor s' en aconorta.

M. D.

Noticies

Prohibició.—Lo nostro vigilant Prelat, en lo *Bolleti Oficial eglesiástich*, per circular del 27 del mes passat, prohibi llegir y ascoltar la lectura dels periòdichs *Nuestra Revista* y *Cosmopolita* propagadors de les tendencies y doctrines que caracterisavan al condemnat *Urbión*. Servescan per inteligencia dels abonats al nostro setmanari, si encara ni hagués cualcún de devot als citats periòdichs. La Direcció y la Redacció de MALLORCA DOMINICAL, sempre han obehit y obehirán les disposicions del nostro benvolgut Diocessá, y recomanam als feels catòlichs mallorquins que fassin lo mateix.

Bona nova.—Lo nostro bon company, *Lo Pensament Catalá* en son número 22, anuncia que, entre els valiosos treballs literaris inèdits que té en cartera per publicar, donará á llum el tractat de *la Pujada y la baixada del enteniment*, escrit per Ramón Lull; una *Crònica* completament desconeguda d' En Pere III, y altres d' En *Eximenis*, d' En *Boccaccio*, etc. Ho celebren y mos fa enveja, pues noltros no tenim elements per fer lo que deuriam, ni els suscriptors de MALLORCA DOMINICAL, (únich setmanari que aquí se publica casi tot en la nostra llengua) son lo bastant numerosos per doblar les planes de tots sos números. El *mallorquinisme* y el *Lulisme*, per desgracia, á Palma, son molt nominals.

Nou Acadèmic.—Diumeje passat fou rebut oficial y solemnement, en sessió pública presidida per l' Excm. Senyor Governador, en la Real Academia de Medicina, el Sr. D. Pere Jaume y Matas, qui llegí un discurs sobre l' *Auto-defensa orgánica*, sent contestat p' el Sr. Escafi.

Dit Sr. President, després d'ells, se felicità de veure els progressos que en sa difícil Ciència obtenen el Senyors Acadèmichs de Palma; observà que aquí germina ab terrible espontaneïtat la *tuberculosis*, y fè vots pera que d'aquí surti un fill del país de tanta saviesa com la de les notabilitats d'Aragó y de Catalunya, per trobar el remey contra tan devastadora malaltia.

Nova Societat d'obers catòlics.—Diumenje dia 24 del corrent, primera *fi*ra. a Inca, s'inaugurarà el *Círculo* de Obrers d'aqueixa ciutat, a les set del vespre, y á fi de que sia solemne s'han invitat les Autoritats civils y eglestiàstiques, y als literatos catòlics més distingits.

Es d'esperar que totes les persones acomodades d'Inca protegiran aqueixa nova societat cual objecte es el de moralisar, instruir y recrear als manestrals y a sos joves fills. ¡Bona falta hi feya!

Las Mahonesas.—Comedia (inèdita) en un acto de D. Ramón de la Cruz.—(Palma, impr. de J. Tous. 1900).

Hem rebut l'ecsemplar n.º 123, que agraphim als qui l'han dada á llum Srs. D. J. Lluís Estelrich y D. Alexandre Rosselló. L'assunto se refereix á la rendició de Menorca y ses fortalises, tornant al donini d'Espanya, l'any 1782. Per noltros tenen molt d'interés les *cartas* escrites per dits senyors, y estampades per proleg, davant dita comedia, en cuant donan conte de les gestions fetes per tots dos, a Madrit, á fi de *crear atmósfera* y obtenir ajuda per la erecció del monument á Ramon Lull, cual primera pedra frissam de veure posada.

Premis.—També hem rebut la *llista* de composicions premiades en el certamen que l'*Academia B Mariana* de Lleyda ha premiat, enguany. Diuen que els poetes mallorquins s'en duen alguns, com de costum.

Lo que extranyam es que, de la *medalla de plata daurada* que l'any passat oferí l'Ajuntament d'Escorca no n'hajin dat cap noticia.

SETMANADA AB NOTES

SERIES Y LÚQUBRES

Notes sèries: Dilluns passat, dia 1, a n'el Seminari Conciliar hi va haver s'apertura de curs, ab assistència del Sr. Bisbe, Sr. Governador, comissió des Cabildo, Sr. Provisor de la Diòcesis, Sr. Vicari general castrense, els Rectors de Palma, representació dels PP. agustins y filipenses, claustro de professors, superiors, alumnos y persones invitades. A les nou el Bisbe celebrà la missa del Esperit Sant; alguns seminaristes cantaren el *Sacerdos et Pontifex*, d'en Torres, y durant s'elevació un d'ells, l'acòlit Sr. Petro, cantà en finura y delicadesa el *O Salutaris Hostia* d'en Rossini, acompanyat ab armonium pel P. Cardell. Després de la professió de fe p'els catedràtics el Sr. Bisbe declarà ubert el curs de 1900 á 1901, y senyalá el dia 11 del corrent per la celebració del Certamen d'enguany; llavó llegí el discurs inaugural D. Mateu Rotger, Pre., catedràtic d'Historia de Mallorca, qui cumplí l'encàrrech del Sr. Bisbe, dant á co-neixe d'una manera meritissima la monografia del Seminari, ara que conta 200 anys desde la seua fundació; explicà ab gran copia de datos y oportunes cites y ab fresch y primorós estil ses dues primeres parts (per no haverhi temps per més) de ses sis en que, si mal no m'err, se divideix son trabay, que tractan de s'ensenyansa del clero y ses seues vicissituds antes de sa fundació del Seminari, y dificultats é historia de la seua fundació. El Senyor Rotger fou molt felicitat p'els seus oyents.

A l'*Institut* el mateix dia hi hagué també s'apertura de curs, ab assistència del Director y claustro de professors, Director de la Normal y alguns professors dels colegis dels Agustins y Escolapios, presidint el Sr. Governador. El Secretari llegí sa *Memoria* de costum y se repartiren els premis y mencions honorífiques als alumnos agraciats y també dos llibrets titulats: *Homenaje á Ramón Lull* y *Conferencias patrióticas* regalo de los senyors Herreros y Alvarez Sereix.

Aquest ab son brillant discurs encoratjá als estudiants á seguir el camí de l'aplicació y del estudi.

També el mateix dia á la Normal se verificá s'apertura ab un discurs de son Director D. Sebastiá Font.

Sa Diputació també tengué sessió inaugural, primera de sa sèrie qu'han de teni durant aquest semestre. Presidí el mateix incansable Sr. Governador.

Dijous passat a vespre, s'inaugurá á Palma l'*Escuela libre de Comercio* en el local de sa *Cámara* ja establida. Son President, D. Mateu Bosch pronanciá un discurs demostrant l'importancia dels estudis que donará gratis, haventhi ja molts d'alumnos.

Notes lúgubres. Divenres passat celebrá Manacor, prenguenthi part sa *Capella*, una missa de *Requiem* per l'ànima del P. Eustaquio de Uriarte que morí á Guarnica fa cosa de 18 dies; hey predicá l'oració fúnebre D. Aleix Muntaner, Prevere. Aquell virtuós sacerdot, gloria de l'Orde de Sant Agustí, escritor de ploma ben trempada y crítich musical de fama reconeguda, ha mort quant pareixia que encara li quedava molt de camí per fer y quant se poria esperá molt de son talent musical, deixant dins Mallorca molts d'amichs y admiradors; (a. c. l. v.) Als funerals, hey assistí, l'Excm. Sr. Governador, alguns professor en l'Art musical, y altres persones desitjoses de rendirli son tribut d'amistat y d'ascoltar una vegada més dita *Capella*.

També morí, com sabeu tots, en Martínez Campos, però d'aquest no creg que se pogués esperá res més de bó que lo que mos havia ja regalat, (a. c. s.)

Dilluns passat á Santa Maria trobaren un homo de 87 anys mort dins caseua. Se deya si havia estat assassinat. (al cel sia.)

UN MUSICH DE L'ARRAVAL

ENTRETENIMENTS

Solució á lo del número anterior

GRA D'ORDI.

M
c a p
C a n e t
M a n a c o r
p e c a t
t o t
r

CREU DE PUNTS.

D
M a l l o r c a
m
i
n
i
c
A l a r ó
P a l m a

LOGOGRIFO NUMÉRICO.—*Montaner.*

XARADA

Qui xerra més qu'una *tot*
á sa qu'es *dos tres* va dir:
—El qui dorm á n'es *tres u*
es el més *dos u* dels fills.

PROBLEMA

Descompondre el número 512 amb altres quatre, tals que sumats, restats, multiplicats y dividits per un mateix número don sempre per resultat 56.

UN PAGÉS.

(*Sas solucions en el número próxim.*)

Imprenta de José Mir.—1900

CORONAS FÚNEBRES

de todas clases, en la Imprenta y Papelería de José Mir—Cadena, 11 y Fideos 1 y 3—Palma.